

enige i, og dem vil vi gerne bede om bliver taget op under udvalgsarbejdet.

Vi støtter også muligheden for etablering af udslusningsboliger, men som vi var inde på før, finder vi det altså meget særegent, og vi insisterer på at rejse det hver eneste gang, at når man laver sociale forbedringer, så sker det alt for tit, at forbedringerne bliver betalt lige præcis af de borgere, som skal have gavn af forbedringerne.

Her er det jo altså sådan, at der typisk er tale om folk, der har førtidspension, invalidepension, eller hvad de nu har af ordning, hvor man hvert eneste år tager lidt fra reguleringen af pensionen og putter ned i en sukkerskål, som alle Folketingets partier fra Dansk Folkeparti til Socialdemokratiet og SF hvert eneste år sætter sig ned og fordeler i fællesskab, leger godheden selv og glemmer, at de har taget pengene fra dem, de vil være gode ved.

Jeg synes, det er usmageligt, jeg synes, at de partier skulle besinde sig. Det er efterhånden et meget stort efterslæb, som både pensionister, arbejdsløse og kontanthjælpsmodtagere har, fordi deres ydelser simpelt hen bliver forhøjet for lidt, og derfor sakker de mere og mere bagud f.eks. i forhold til folk, der er i arbejde.

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg vil gerne takke for de mange positive kommentarer til lovforslaget, som det foreligger. Jeg vil gøre det kort her afslutningsvis og sige, at jeg naturligvis gerne går ind i et positivt udvalgsarbejde om de detaljer, der vil komme udvalgs spørgsmål om, og selvfølgelig også er åben over for drøftelse af de punkter, der måtte være.

Kl. 13.25

Specielt vil jeg gerne fremhæve fru Charlotte Fischers bemærkning om, at der, hvor der er mulighed for mere enkelhed, går De Radikale Venstre ind i det; der vil jeg også være meget lydhør i forhold til, hvor det er, vi yderligere kan gribe til forenklinger på et område, hvor der kan være nok så meget behov for det.

Tak for de faldne bemærkninger.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 36:

Forslag til lov om ændring af lov om leje, lov om midlertidig regulering af boligforholdene og lov om leje af almene boliger. (Skærpeelse af reglerne om frakendelse af retten til at administrere udlejningsejendomme m.v.).

Af socialministeren (Eva Kjer Hansen).

(Fremsat 24/2 2005).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Inge-Lene Ebdrup (V):

Det lovforslag, vi står med nu, er et lovforslag, som egentlig er en udløber af et betækningsbidrag, som Dansk Folkeparti, Venstre og De Konservative lavede i forbindelse med behandlingen af et beslutningsforslag fra SF for et års tid siden.

Det handler om, at hvis man som udlejer ikke efterlever de afgørelser, der bliver afsagt i huslejenævnene i forbindelse med en tvist mellem lejer og udlejer, eller hvis man ikke sørger for at holde sin udlejningsejendom i en tilstrækkelig god stand, sådan at Grundejernes Investeringsfond bliver nødt til at udføre arbejder, så kan man frakendes retten til at udleje boliger.

Vi har brugt meget tid på at vurdere, hvordan man får lavet en ordning, som virker, og som også er effektiv nok til ikke bare at ramme de professionelle udlejere, dem, der udlejer ejendomme med mere end to boliger – det, man typisk forbinder med en udlejningsejendom – men som også prøver at ramme dem, som vi ser flere og flere af, især i de mindre kommuner. Uden i øvrigt at skulle sætte navn på så er det udlejere, som opkøber små enfamiliehuse og lejer dem ud ofte til folk, der har en social profil, der gør, at de måske ikke har helt den samme modstandskraft mod en for høj leje eller en for dårlig

bolig. Og her gør vi det altså nu muligt, at man kan frakende disse folk retten til at udleje.

Vi er meget glade for det forslag, der ligger, og vi synes, at det på alle måder opfylder de krav, der skal til, så vi støtter selvfølgelig varmt forslaget.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Det er jo godt, at Venstre er tilfreds med forslaget, der ligger her. Men når jeg netop kan forstå på Venstres ordfører, at det er afgørende, at man løser nogle af de problemer, vi har oplevet derude, hvad er så begrundelsen for, at man fra Venstres side ikke mener, at det vil være helt naturligt at sige, at uanset om en lejer fraflytter lejligheden, hvor der ligger et påbud, eller vedkommende bliver boende, så skal man fra udlejerens side efterkomme det pålæg, der er kommet?

Når jeg spørger om det, er det selvfølgelig, fordi det virker fuldstændig underligt og nærmest grotesk, hvis en lejer til sidst vælger at flytte ud, fordi det er blevet for meget, når en udlejer ikke vil efterkomme de pålæg, vedkommende har fået, og der så kommer en ny lejer ind, at den nye lejer så skal begynde forfra. Synes man ikke fra Venstres side, at det havde været en idé at sige med hensyn til det, der er pålagt en udlejer, at uanset om det er i forbindelse med den tidligere lejer eller det er en ny lejer, der kommer ind, så skal de have mulighed for at kunne få forbedret lejligheden, så den kommer til at fremstå, som tænkt var, jævnfør lovgivningen?

(Kort bemærkning).

Inge-Lene Ebdrup (V):

Jeg synes, det er en meget relevant problemstilling, man her fra Socialdemokraternes side rejser. Jeg vil måske udbygge det med at sige, at i de tilfælde, hvor en lejer fraflytter, er det i de her sager ofte lejemaal, hvor man kan sige, at kommunerne på en eller anden måde er medspiller, enten i forhold til betaling af boligstøtte eller i øvrigt, og der kunne man måske overveje at udbygge det med at sige, at så kunne kommunerne føre sagen videre i forhold til huslejenævnet, så man ikke går fra den ene lejer til den anden, for at sikre lejerne. Det var et forslag. Men jeg synes, der er nogle meget gode takter i det, som Socialdemokraterne foreslår, og det vil vi bestemt kigge på under udvalgsbehandlingen.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Tak for det svar. Må jeg forstå det på den måde, at man fra Venstres side er positiv? Sådan vil jeg opfatte det her, altså at man vil være positiv over for at se på det her problem, sådan at vi ikke bare ser en sag blive ved med at blive forhalet.

Kl. 13.30

Så vil jeg godt i den forbindelse stille det spørgsmål: Betyder det også, at man fra Venstres side vil være positiv over for, at der, hvor der er blevet pålagt en huslejenedsættelse, fordi ejeren ikke har villet efterkomme et pålæg om udbedring, og hvor man så har lavet en midlertidig huslejenedsættelse, skal den kunne følge med i forhold til en ny lejer, der måtte komme, indtil det pålagte er blevet udbedret? Må jeg forstå det på den måde, at man fra Venstres side mener, at det også følger en ny lejer, hvilket der jo ville være skøn logik i?

(Kort bemærkning).

Inge-Lene Ebdrup (V):

Det må jo være sådan, at i det øjeblik der er afsagt en kendelse, så skal vi selvfølgelig sørge for, at den kendelse bliver ført ud i livet på alle måder. Så fru Lissa Mathiasen har i hvert fald mit tilsagn om, at vi under udvalgsbehandlingen kan tage en drøftelse af, hvordan vi nu sikrer det, der er det vigtige i det her, nemlig at de boliger, det handler om, dels koster det, som de er værd, og dels er i en stand, så det er forsvarligt at bruge dem som menneskebolig. Så meget kan vi i hvert fald blive enige om.

De tekniske ting omkring det må vi selvfølgelig drøfte under udvalgsbehandlingen. Så det er hermed tilkendegivet.

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren. Så er det fru Lissa Mathiasen som ordfører.

Lissa Mathiasen (S):

Det er jo glædeligt, at regeringen fremsætter et forslag som det her. Det er glædeligt, fordi man hermed altså erkender nødvendigheden af at stramme op over for udlejere, som ikke vil efterkomme det, lejeloven foreskriver at de rent faktisk skal efterkomme – så enkelt er det jo – og som heller ikke er parate til at ville efterkomme det, til trods for at de altså bliver pålagt det af huslejenævnsafgørelser.

Så det glæder mig meget, at regeringen kommer med det her. Der er ingen tvivl om, at det er

glædeligt for de lejere, som bliver udsat for, at de har købt en ydelse i form af en lejlighed og betalt deres månedlige husleje, men som oplever, at en udlejer altså ikke sørger for vedligeholdelsesarbejder; det kan måske – set med nogle øjne – være mindre ting, det kan også være større ting.

Når jeg tænker på, hvad jeg igennem årene har set at folk kan blive pålagt at skulle leve i, fordi en udlejer sidder hvilket som helst og adskillige pålæg overhørig, ja, så er det uforståeligt, at det faktisk først nu her i marts 2005 ser ud til, at vi kan blive enige om, at der skal ske nogle forbedringer.

Når jeg netop udtrykker det på den måde, har det også noget at gøre med, at regeringen, ministerens forgænger, fru Henriette Kjær, jo ikke mente for et år siden, at det var nødvendigt at gribe ind her. Da sendte man en skrivelse ud til kommunerne og sagde, at de skulle prøve at være opmærksomme på det. Men i øvrigt var der intet behov for at gribe ind. Så blev man kloge, fordi der kom et pres fra oppositionen, et pres, som rent faktisk betød, at der var en flertal bag, at der skulle komme de her opstramninger.

Glædeligt er det i hvert fald, at vi i dag kan konstatere, at nu sker der noget. Nu sker der noget, i form af at en udlejer ikke kan få lov til at blive ved med at sidde pålæg overhørig. Det betyder, at lejerne kan se frem til nogle bedre muligheder for at få større eller mindre vedligeholdelsesarbejder – hvad det nu end måtte være – ordnet. Og hvis ikke det sker, så betyder det rent faktisk, at man kan fratages retten til at administrere en sådan ejendom.

Der er heller ingen tvivl om, at de her få udlejere, som vi taler om, også har været med til at genere ordentlige udlejere, fordi presseomtalen her har fyldt meget. Men jeg vil sige, at jeg stadig væk synes, at presseomtalen har været berettiget. Det er jo netop det, der har vist, hvor uacceptabelt det er, og hvor godt det er at få det frem, og som måske også har været med til at presse regeringen til at tage det skridt her.

Men når man nu tager det her skridt, så er der stadig væk nogle ting, der for mig er uforståelige, hvis det er meningen, at man vil rydde op.

For det første undrer det mig lidt, at man sætter en 2-års-frist ind, set i forhold til at der kan være tale om tre eller flere sager, hvor udlejer er blevet pålagt at gå ind og udbedre. Jeg synes egentlig, den frist er for slap, og jeg kunne godt tænke mig at høre, om ikke ministeren vil give en begrundelse for, hvorfor man er havnet på de

2 år i stedet for måske 4 år, sådan at vi sikrer, at det her rent faktisk er noget, som kommer til at virke efter hensigten.

Jeg stillede før et spørgsmål til Venstres ordfører om den situation, hvor man som lejer har fået medhold i de klager, man har indgivet, og hvor der nu skal ske udbedringer fra udlejers side, men hvor den nye lejer, hvis man vælger at fraflytte, kan begynde forfra, og det vil sige, at lejligheden stadig er lige dårlig. Tilsvarende, hvis man har fået en huslejenedsættelse, indtil tingene bliver udført, så skal den nye lejer også begynde forfra og søge om at få accept til en nedsat husleje. Hvordan kan det være? Hvorfor har man ikke taget de skridt med?

Kl. 13.35

Så forstår jeg heller ikke, at man ikke har taget skridtet fuldt ud, for uanset om vi taler om store eller små udlejningsboliger – vi taler også om enfamiliehuse – så siger man, at hvis udlejer kun har en enkelt udlejningsbolig, et enkelt hus og kun et enkelt, så skal vedkommende ikke være omfattet. Jamen hvorfor skal en udlejer, som udlejer ét hus, og som ikke overholder gældende regler, ikke være omfattet af disse regler? Er det ikke lige så besværligt, lige så uacceptabelt, lige så krænkende for den lejer, som bor hos denne udlejer, der kun har denne bolig til udlejning?

Det er nogle af de spørgsmål, jeg håber at man fra ministerens side og fra de øvrige partiers side er parat til at ville kigge på, for det forekommer uforståeligt for os, at man ikke synes, at vi skal tage skridtet fuldt ud og sige: Jamen lad os så gøre det her, sådan at vi ved, at de lejere, det rent faktisk berører, også får de her forbedringer.

Så kan man stille det spørgsmål, hvorfor det overhovedet skal være nødvendigt som lejer at skulle igennem de her opslidende sager i huslejenævnet. Det burde jo være givet for enhver udlejer, hvordan lejelovens regler er skruet sammen, og derfor kunne man ønske sig, at det ikke var nødvendigt.

Men jeg håber i hvert fald, at der vil være et flertal, der vil kigge meget positivt på, at vi får strammet op, så vi også får de sidste skridt taget i forhold til de forbedringer, lejerne har fortjent.

(Kort bemærkning).

Inge-Lene Ebdrup (V):

Det er såmænd ikke for at forlænge debatten, jeg står bare og tænker på, at der er mange gode takter i det, den socialdemokratiske ordfører her

fremkommer med, og vi vil se meget velvilligt på det, men nu skal vi jo også passe på, at vi ikke kommer til at skyde gråspurve med kanoner.

Grunden til, at grænsen er lagt ved to, er jo, at vi ofte ser tofamiliesvillaer f.eks., hvor man selv beofter den ene del og udlejer den anden, og hvor man i den henseende jo ikke er at betragte som professionel udlejer, men at man måske dér har nogle lidt andre forudsætninger for at leje ud, ens egen privatøkonomi og andet. Er det ikke lidt at skyde gråspurve med kanoner, hvis man i den henseende vil bruge det her apparat?

Det er selvfølgelig meget uheldigt for den lejer, som flytter ind, og der er huslejeafgørelser og andet, som kan gøre det, men er det egentlig ikke meget rimeligt, at vi har en form for professionalitetsbegreb i den her henseende? Selv om det, der bliver sagt, lyder meget flot.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Nu er det jo ikke at skyde gråspurve med kanoner, hvis bare man gør det, så det er ordentligt i forhold til lejerne.

Men vi har svært ved at se, hvorfor man, selv om man bor i et hus, hvor der kun er den ene lejlighed, ikke også dér skal have nogle rettigheder. Hvorfor skal udlejer have mulighed for at kunne udnytte lejer? Hvorfor skal man som lejer ikke også dér have nogle rettigheder?

Det vil ikke komme til at belaste en eneste udlejer, medmindre det er, fordi udlejeren ikke vil leve op til, hvad der er almindelig god praksis. Man er jo rent faktisk fra regeringspartiernes side enig i, at man ønsker, at lejelovens regler skal overholdes. Og når man mener, at de skal overholdes af andre, må det også være rimeligt, at man selv overholder dem, selv om der kun er en eneste lejer i ejendommen.

(Kort bemærkning).

Inge-Lene Ebdrup (V):

Det er jeg sådan set enig i, lejeloven skal overholdes, og det er jo derfor, vi har hele systemet omkring huslejenævn, domstole og alt muligt andet.

Jeg må også sige, at for mig at se er de regler, vi står og taler om i dag, for en stor dels vedkommende præventive på den måde, at vi nu har et redskab, hvor vi kan sige til de udlejere, der ikke opfører sig ordentligt, at vi altså har muligheden for at fradømme dem retten til at udleje, hvis de ikke opfører sig ordentligt.

Det, jeg bare står og funderer lidt over, er, at vi generelt i vores politik i Folketinget jo også skal prøve at holde fokus på, hvad det er, vi bruger samfundsborgernes penge til. Med hensyn til det her med, at vi skal bruge Grundejerns Investeringsfond til at holde øje med, hvem der har huslejekendelser her og der, er der så ikke lidt ræson i, at vi forsøger at afgrænse det her til at gælde de professionelle udlejere, og at vi siger, at når det drejer sig om almindelige mennesker, som f.eks. har to værelser, de lejer ud, som så med selvstændigt køkken og bad udgør en lille lejlighed, eller mennesker, som bor i et tofamilieshus, er det måske at overdrive en lille smule at lade dem omfatte af det her meget komplicerede regelsæt om at frakende retten til at udleje?

Kl. 13.40

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg håber, at fru Inge-Lene Ebdrup er enig med Socialdemokraterne i, at det er lige belastende, det er lige urimeligt for den lejer, som bliver udsat for, at udlejer ikke lever op til almindelig, ordentlig praksis, uanset om lejeren bor i en lille eller i en stor ejendom. Belastningen for lejeren er jo den samme.

Man kan sige, at den udlejer, der kun har én bolig at leje ud, og som opfører sig pænt, jo aldrig vil blive berørt af det her. Den udlejer, som kun har én bolig, og som måske ikke lige var klar over det her, men som så får et pålæg fra huslejenævnet om, at det skal vedkommende gøre, og som derefter gør det, kommer heller ikke på tale i denne her sammenhæng. Derfor mener jeg, at det, der vel er afgørende her, er at sige: Hvem er det, vi ønsker at give en bedre situation? Det er lejerne, og det kan jeg høre at partierne er enige i. Jamen så kan jeg bare ikke se, hvorfor vi skulle sortere en enkelt gruppe af lejere fra, dem, der tilfældigvis bor hos en udlejer, der kun har én lejlighed til udlejning. Det er ikke logisk.

Første næstformand (Svend Auken):

Så siger vi tak til ordføreren, og så går vi videre i ordførerrækken. Den næste er hr. Henrik Brodersen.

Henrik Brodersen (DF):

Lovforslaget indebærer en skærpelse af de gældende regler i lejeloven om at frakende retten til at administrere udlejningsejendomme.

Dansk Folkeparti er positive over for lovforslaget, da vi er af den opfattelse, at der er tale om en opstramning over for nogle udlejere, som ikke har forstået de forpligtelser, som de har over for deres lejere. Dansk Folkeparti synes kun, det er rimeligt, at der dæmmes op for udlejere, som ikke engang lægger skjul på, at de lever højt på social elendighed, og som bevidst opkøber dårlige huse kun med det formål at få en stor profit ud af det.

Hvis udlejeren ikke har efterlevet gentagne påbud fra huslejenævnet, eller hvis Grundejernes Investeringsfond har udført arbejder tre gange inden for en 10-årig periode, ser vi det som et udtryk for manglende vilje og en bevidst holdning dertil.

Forslaget omfatter også en udvidelse af tvangsadministrationsordningen til også at omfatte ejerne af flere enfamiliehuse og/eller lejligheder. Det synes vi er tilstrækkeligt ud fra det, der blev nævnt tidligere om dem, der ikke virker som professionelle udlejere. Udlejeren kan hermed ved dom miste retten til at administrere ejendommen med udlejning som formål, og at straffen i yderste konsekvens ændres fra hæfte til fængselsstraf, vil forhåbentlig have en præventiv virkning.

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger tak til ordføreren, og så går vi videre i ordførerrækken. Den næste er hr. Jakob Axel Nielsen.

Jakob Axel Nielsen (KF):

Så vidt jeg er orienteret, fremsatte SF's hr. Morten Homann i sidste samling et beslutningsforslag meget lig det lovforslag, som vi nu her drøfter. Men i hr. Morten Homanns beslutningsforslag var der ikke tale om, som i dette forslag, at der skulle være tale om tre overtrædelser inden for denne her periode på 2 år, men fem. Jeg vil altså gerne understrege, at regeringen fremlægger et lovforslag, der er meget lig SF's beslutningsforslag, men som strammer op til fordel for lejerne.

Generelt set kan vi i Det Konservative Folkeparti meget fint støtte selve lovforslaget, fordi det jo går ind og sørger for et anstændigt forhold mellem lejerne og udlejeren.

Jeg vil håbe, at fru Lissa Mathiasen vil stille det samme spørgsmål til mig, som hun stillede til fru Inge-Lene Ebdrup, for hvis jeg forstod fru Lissa Mathiasen korrekt, så gik det på, at de her huslejenævnsafgørelser, som jo altså kommer fra

et administrativt organ, på en eller anden måde – og det var det, vi skulle drøfte i udvalget – skulle gøres endelige, altså skulle have retskraft.

Hvis man dermed mener, at vi skal frakoble domstolene som det endelige kontrolorgan, så er Det Konservative Folkeparti ikke indstillet på at medvirke.

Kl. 13.45

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Nej, jeg har ikke på noget tidspunkt talt om, at man skulle afskære folk retten til at få en sag prøvet. Naturligvis ikke. Det, jeg spurgte om, var situationen, når en sag har fundet sin endelige afslutning, uanset om det er ved huslejenævnet eller ved, at man er gået videre, og der så f.eks. sker det, at en lejer flytter, men at tingene ikke er blevet udbedret; kunne De Konservative ønske at være medvirkende til, at vi sikrer, at det så stadig væk i forbindelse med et salg påhviler udlejeren at sørge for denne udbedring, selv om der flytter en ny lejer ind?

Og tilsvarende, hvis der er lavet en huslejenedsættelse, fordi man venter på, at der skal ske nogle ting, vil De Konservative være medvirkende til, at det så også kommer den nye lejer til gode? Sådan er det ikke i dag. Der falder det bort, i det øjeblik der kommer en ny lejer ind. Det er det, der er mit spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Jakob Axel Nielsen (KF):

Jeg takker for spørgsmålet, jeg bad jo selv om det.

Jeg kan godt forstå spørgsmålet, og jeg synes også, at der er mange sympatiske tanker bag det, og derfor synes jeg, vi skal prøve at drøfte det i Boligudvalget. Jeg ser dog det problem, at domme jo har retskraft mellem parterne, altså den konkrete lejer og den konkrete udlejer. Hvis det så ikke længere er den samme lejer, så er der ikke retskraft i den dom i forhold til den nye lejer. Det er sådan et helt generelt problem på jurans område, vi her bevæger os ind i.

Når jeg nævner, at det forslag, fru Lissa Mathiasen kommer med, er meget sympatisk, er det, fordi jeg mener, at vi kan drøfte det. Men jeg tror ikke på, at vi sådan lige umiddelbart kan lave en løsning, sådan at en dom mellem to parter også kan have retskraft mellem to andre parter. Jeg vil gerne være med til at drøfte det, men det er ikke enkelt.

Første næstformand (Svend Auken):

Næste ordfører er fru Charlotte Fischer.

Charlotte Fischer (RV):

Sigtet med det her lovforslag er simpelt hen at sikre, at udlejere overholder lejelovgivningen, og det gør de fleste heldigvis. Men der er få brodne kar, og det er så dem, vi går efter med det her lovforslag.

Der blev før spurgt, om det her ikke er at skyde spurve med kanoner. Det mener vi ikke det er. Vi synes, det er helt på sin plads, for selv om der kun er få syndere, er de i stand til at udøve stor skade og belaste den enkelte lejer, og så bringer de i øvrigt også deres stand i miskredit. Så jeg synes, det er rigtigt at gøre noget ved problemet.

Ingen skal selvfølgelig affinde sig med udlejere, der systematisk vælger at sidde afgørelser overhørig, og lejerne bliver jo som nævnt tit gidslerne, fordi de ikke rigtig har nogen sanktionsmidler. Jeg synes ikke, der er nogen, der skal gå fri her, så derfor vil jeg godt tilslutte mig det, den socialdemokratiske ordfører sagde. Jeg synes ikke, der er den store begrundelse for, at bare fordi man har et enkelt lejemål, så er den hellige grav vel forvaret. Jeg har svært ved at se, at fordi man går fra at have et til to lejemål, så er man pludselig blevet en meget professionel udlejer, og så stiller tingene sig helt anderledes.

Det er naturligvis alvorligt at frakende nogen retten til at administrere en ejendom, men jeg synes også, at udlejeren får en passende line, og man kunne måske endda sige rigelig line. For jeg er også opmærksom på det her med, at afgørelserne skal tælles inden for en ramme på 2 år, og der vil jeg i hvert fald også gerne have undersøgt lidt grundigere, om det egentlig er den rette frist.

Jeg ville være ked af, at den grænse på 2 år reelt betød, at der var nogle, der gik fri, fordi det var en rigelig kort frist at se det inden for, så jeg hælder i hvert fald til, at man måske gerne må se perioden på 2 år blive forlænget en anelse. Men det er noget, vi kan gå grundigere ind i.

Endelig vil jeg sige med hensyn til den debat, der har været, at jeg har det sådan i mit hoved, at en afgørelse er en afgørelse. Er der truffet en endelig afgørelse i et huslejenævn, så forventer jeg også, at den bliver ført ud i livet, uanset om lejeren bliver en anden. Jeg kan ikke se, at forholdene ændrer sig på nogen måde, og jeg ville

faktisk finde, at det retligt var noget betænkeligt, hvis en udlejer pludselig kunne slippe, fordi lejeren var skiftet ud i mellemtiden. Så det så jeg også gerne blev ført helt til dørs.

Kl. 13.50

Nu var der tidligere på dagen en diskussion om at stille lejere lige i det private og almene, og her kunne man godt vende den lidt rundt. Det har Danmarks Lejerforeninger gjort, og de har opfordret til, at de almene udlejere bliver omfattet af en tilsvarende frakendelsesordning. Principielt kunne man jo sige: Ja, hvorfor ikke stille alle lejere lige, uanset om de nu bor i den ene eller den anden type lejebolig?

I dag er det jo altså kommunerne, der har den bemyndigelse til at fratage en boligorganisation administrationen, og det er i få tilfælde sket. Det kunne jo være udtryk for, at der ikke er noget problem. Det ved jeg simpelt hen ikke. Men det kunne også være udtryk for, at kommunerne ikke er nidkære nok. Jeg synes, der er et behov for at få boret lidt mere i det.

Men alt i alt vil jeg sige, at Det Radikale Venstre støtter hovedsigtet i lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Jakob Axel Nielsen (KF):

Nu skal vi jo passe på med, at vi ikke sådan lader en almen forargelse over de her udlejere, som ikke følger trop og ikke passer deres ting, og som opfører sig grimt, ødelæggende nogle meget gode principper, som virker uden for det her område, og som virker i hele Danmark i hele vores retstænkning. Her mener jeg, at hvis en dom er afsagt mellem to parter – det kan også være en huslejenævnsafgørelse – så har den altså kun gyldighed mellem dem, uanset hvad vi mener om den pågældende udlejer eller ej.

Når der så kommer en ny situation, hvor han skal til at udleje sin ejendom, så kan vi ikke vide, om han her har lavet en anden aftale, installeret et nyt badekar eller lavet noget andet, sådan at grundlaget for den nye lejeaftale er anderledes. Det, jeg vil sige med det her, er, at jeg synes, at Det Radikale Venstre skal tilslutte sig, at vi prøver at tage en fair og fordomsfri debat i udvalget om, hvordan vi hjælper lejerne videre i forhold til den situation, hvor der er afsagt en kendelse over ejendommen, men hvor der bare er kommet en ny lejer til. Men at gøre den retskraftig, så den hviler på ejendommen og ikke parterne, synes jeg er et meget farligt spor.

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

En fair, fordomsfri debat er vi altid tilhængere af, så den deltager vi gerne i. Men jeg vil sige, at mit synspunkt hænger sammen med at se tingene fra lejerens synspunkt, og det er egentlig det, jeg synes er det bærende princip. Jeg synes ikke, det er rimeligt, at der er nogle lejere, som kan sidde i den situation, at fordi de tilfældigvis er i et lejemål, der kun har den ene og samme udlejer, risikerer de at være, man kan sige prisgivet.

(Kort bemærkning).

Jakob Axel Nielsen (KF):

I Det Konservative Folkeparti ser vi også den her situation fra lejerens side. Det er det, hele lovforslaget handler om. Men jeg må alligevel spørge, om man er parat til i Det Radikale Venstre at ændre reglerne omkring kendelser og domme afsagt mellem to parter bare på det her enkle område, for det vil være noget af en nyskabelse i dansk ret og være en ændring af noget, som går måske 100 år tilbage.

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Nej, den konservative ordfører kan tage det helt roligt. Men jeg synes, det her handler om at sige, at der kan være et problem, hvis der er udlejere, der spekulerer i det her.

I sidste ende handler det om – det kan jeg høre at vi er enige om – at beskytte lejeren.

Første næstformand (Svend Auken):

Så siger vi tak til ordføreren. Så er det hr. Villy Søvnald, og efter ham er det hr. Frank Aaen.

Villy Søvnald (SF):

Da SF's boligordfører, hr. Morten Homann, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne fremføre følgende:

Forslaget svarer, som påpeget tidligere af den konservative ordfører, langt hen ad vejen til det beslutningsforslag, B 112, som SF fremsatte i folketingsåret 2003-04.

Indholdet af forslaget er en skærpende af de gældende regler i lejeloven om frakendelse af retten til at administrere udlejningsejendomme, hvis ejeren ikke har efterlevet tre eller flere endelige huslejenævnsafgørelser inden for en periode på 2 år, eller hvis Grundejerforeningens Investeringsfond i tre eller flere tilfælde inden for en periode på 10 år over for den samme ejer har udført arbejde. Derudover drejer det sig om en ud-

videlse af frakendelsesordningen til også at omfatte ejere af flere udlejede enfamiliehus.

Som sagt er det et forslag, der i høj grad har fundet sin inspiration i SF's forslag. Det synes jeg ikke regeringen skal have utak for. Det synes jeg er et meget klogt sted at hente sin inspiration.

Kl. 13.55

Der er dog fem områder, hvor vi synes det kunne være bedre: Det ene blev også nævnt i den diskussion, der var med den socialdemokratiske ordfører, fru Lissa Mathiasen, og drejer sig om, at også enkeltlejemål skal medtages i lovgivningen; det andet er frakendelse ved ubeboelige lejemål; det tredje er, at ordningen også skal omfatte administratorer; det fjerde er, at perioden for de omhandlede huslejenævns afgørelse med fordel kunne udvides til f.eks. 4 år, og endelig er det femte, at der bør være en tidsfrist ifølge punkt 2 om Grundejernes Investeringsfond.

Men med de bemærkninger er vi selvfølgelig positive over, at regeringen genfremsætter et af SF's forslag. Det skal regeringen bestemt ikke have utak for, tværtimod vil jeg opfordre til, at det kommer til at ske langt hyppigere.

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Frank Aaen som ordfører.

Frank Aaen (EL):

Andre ordførere har gennemgået lovforslagets indhold, og jeg kan sige, vi støtter det. Andre ordførere, senest hr. Villy Søvnald, har nævnt en lang række områder, hvor den bør strammes. Det støtter vi også. Jeg synes, det lyder, som om der godt kan blive vedtaget nogle stramninger af loven i Folketinget, så vi går med den hensigt positivt ind i udvalgsarbejdet.

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg skal takke ordførerne for den positive opbakning til lovforslaget, og jeg ser frem til at få lovforslaget vedtaget for netop at få gjort op med de brodne kar, der måtte være i sektoren, og som i virkeligheden er hele sektorens image til skade.

Jeg vil godt understrege, at jeg er klar over, at vi her taler om et mindretal blandt udlejerne, og at langt de fleste udlejere følger reglerne og sørger for at holde lejlighederne i orden og lever op til de huslejenævnsafgørelser, der måtte være. Men der er en lille gruppe udlejere, som vi gerne

skulle have fat i og få til at ændre praksis, sådan at de efterlever de huslejenævnsafgørelser, der bliver truffet.

Der har været en række kommentarer fra ordførernes side, bl.a. har den socialdemokratiske ordfører sat spørgsmålstejn ved 2-års-fristen.

Jeg skal måske starte med at sige til SF's ordfører, at der på ingen måde er tale om en genfremsættelse af et SF-forslag. Det er rigtigt, at problemstillingen har været behandlet i et tidligere beslutningsforslag fra SF's side, men nu er der jo tale om et helt anderledes gennearbejdet og velargumenteret lovforslag, der griber fat i problemerne, og som i øvrigt på visse områder strammer op i forhold til det, der var buddet fra SF's side.

Det gør regeringens lovforslag, bl.a. hvad angår antallet af afgørelser, sådan at det, der er tale om, er tre huslejenævnsafgørelser inden for en tidsramme på 2 år. Jeg synes, at perioden på 2 år er en passende periode, en afbalanceret periode i forhold til antallet af afgørelser og i forhold til det indgreb, det trods alt er at gå ind over for en professionel udlejer og sige, at nu frakender man vedkommende retten til at udleje ejendomme. Det er det, jeg synes er en hensigtsmæssig, en afbalanceret løsning, og det var jo så i øvrigt en af de tidsperioder, der var med i det beslutningsforslag fra SF, som der blev henvist til tidligere.

Så er der hele spørgsmålet fra den socialdemokratiske ordfører om retsforholdet – det med, at der er en lejer og en udlejer – som den konservative ordfører, hr. Jakob Axel Nielsen så glimrende har beskrevet vedrørende hele problemstillingen med retskraften, altså forholdet mellem lejer og udlejer. Her mener jeg også, det vil være dybt problematisk og juridisk meget kompliceret at begynde at ændre på det forhold, men jeg vil foranledige, at vi får oversendt et notat til Boligudvalget, der beskriver den her problemstilling juridisk set og forklarer, hvorfor reglerne er sådan, som de er på nuværende tidspunkt.

Endelig er der spørgsmålet: Hvorfor ikke tage alle udlejere med? Der vil jeg sige, at mit mål med dette forslag er at få taget fat på de professionelle udlejere, der bevidst undlader at efterleve huslejenævnsafgørelser. Jeg synes, der er en forskel dérhen, at man, når man udlejer mange lejeboliger og kan betegnes som professionel udlejer, har et særligt ansvar for at sikre, at forholdene er i orden.

Nu skal man jo ikke glemme, at der er hele muligheden for at klage via huslejenævnet og få truffet en afgørelse dér, at få sagen i boligretten, og så er der jo muligheden for få GI til at gå ind med sin arbejdskraft. Så der er mange muligheder for at følge op på et lejemål, hvor rammerne ikke er i orden, og hvor udlejer svigter sit ansvar.

Kl. 14.00

Jeg synes, at opgaven i særdeleshed er at få fat på de professionelle udlejere, der bevidst undlader at følge op på afgørelser. Jeg vil også tro, at man som udlejer med et enkelt lejemål skal være usædvanlig slem, hvis man skal blive omfattet af så mange huslejenævnsafgørelser.

Endelig vil jeg sige til fru Charlotte Fischer, den radikale ordfører, at forskellen i forhold til den almene sektor er, at for de almene boligers vedkommende har kommunen en særlig tilsynsforpligtelse. Der er det kommunens ansvar at følge op på eventuel kritik. Og det har jo faktisk vist sig, at en kommune i nogle situationer har frakendt en boligforening muligheden for at udleje ejendomme; der er konkrete eksempler på det. Så der er altså forskel på, om der er tale om en privat udlejer, eller om der er tale om en boligforening.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg oplever, at ministeren blev lidt forlegen. Jeg synes sådan set ikke, der er nogen grund til at fastholde ministeren i den tilstand, efter at den konservative ordfører rigtigt har påpeget, at meget af inspirationen i det her forslag jo kom fra SF's forslag fra sidste samling.

Det synes jeg sådan set ikke der er nogen grund til at ministeren bliver forlegen over, for det er jo et eksempel på, hvornår folkestyret fungerer allerbedst, når en regering, der måske nogle gange ikke selv kan komme i tanker om de rigtige forslag, lader sig inspirere af et andet politisk parti i Folketinget, i det her tilfælde SF. Derfor vil jeg for egen regning sige, at jeg har det sådan, at jeg hver dag, når jeg er stået op og har taget bad og spist morgenmad og børstet tænder, overvejer, om jeg i dag kan finde nogen anledning til at rose regeringen. Det er klart, at når regeringen lader sig inspirere af et SF-forslag, så får det mig ikke til at rødme at rose en regering, tværtimod synes jeg, man bør rose regeringen for at have hentet inspiration et godt sted.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg takker mange gange for den rosende omtale, og jeg er bestemt ikke spor forlegen ved at lade mig inspirere af andre partier eller ordføreres initiativer i Folketingssalen. Jeg blev heller ikke forlegen – det er det helt forkerte ord, hr. Villy Søvndal bruger nu. For det, der er tale om, er, at der nu er kommet et helt anderledes gennemarbejdet lovforslag, der tager fat på de konkrete kritikpunkter, og som endda strammer op i forhold til det, som SF oprindeligt fremsatte.

Jeg synes, det var vigtigt at understrege, at det her altså ikke er en genfremsættelse af SF's beslutningsforslag. Det er regeringens bud på, hvordan vi får bugt med de private udlejere, der ser stort på reglerne.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Jeg er glad for, at jeg ikke efterlod ministeren i en tilstand af forlegenhed over, at fadderskabet til forslaget blev tydeliggjort, som også den konservative ordfører var inde på, for så behøver vi ikke diskutere den slags følelser.

Så kan vi diskutere det næste, nemlig om forslaget kan forbedres. Der nævnte jeg under mit ordførerindlæg, at vi også gerne ville have enkelthuse med ud fra den forudsætning, at lejerne ikke kan gøre for, at der kun er en enkelt udlejningsejendom. Jeg antager, at ministeren også er villig til at lade sig inspirere yderligere af SF i retning af også at tage det med i forslaget.

Vi havde også et ønske om frakendelse i forbindelse med ubeboelige lejemaal. Jeg vil godt lige høre, om ministeren også der vil lade sig inspirere af SF. At ministeren så bagefter siger, at hun ikke har ladet sig inspirere af SF, gør ikke stemningen dårlig overhovedet, bare de her ting kommer med.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg kan kun håbe for hr. Villy Søvndal, at vanen med at kigge sig i spejlet og se, hvad man nu denne dag kan rose regeringen for, vil forsætte. Hvis vi på den måde kan bidrage til, at hr. Villy Søvndal i det hele taget kommer i bedre humør, har vi egentlig opnået nok så meget.

Jeg var inde på forklaringen på forholdet mellem lejer og udlejer – det, vi kalder retskraft – som så glimrende blev beskrevet fra den konservative ordførers side, og som der ikke kan æn-

dres på. Men jeg vil gerne som følge af de detaljerede spørgsmål, der har været, gøre nærmere rede for det under udvalgsarbejdet.

Hvad angår enfamilieshuse, omfatter lovforslaget, at det her også kommer til at vedrøre dem, der måtte udleje mere end to enfamilieshuse. Det er igen for at tage fat i dem, man kan betegne som professionelle udlejere, og her er der, synes jeg, et særligt behov for at understrege, at man skal efterleve reglerne på området.

For alles vedkommende gælder de almindelige regler om huslejenævnsafgørelser, boligret m.v., så der bliver fulgt op på dem, men spørgsmålet om frakendelse er særlig vigtigt over for dem, man kan betegne som professionelle udlejere.

Kl. 14.05

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg vil da godt kvittere for, at ministeren her har sagt, at der vil komme en redegørelse om problematikken vedrørende fraflytning af en lejer over til en ny lejer, og i den sammenhæng om den retskraftsvirkning, der er.

Men jeg vil da godt så stille det supplerende spørgsmål: Skal jeg forstå det sådan, at ministeren egentlig er positivt indstillet med hensyn til at se på, hvilke andre muligheder der så er for, at en udlejer ikke skal have muligheden for bare at snyde sig udenom, fordi lejerne flytter? Vil ministeren prøve at se på, hvad der er af alternative muligheder? Her taler vi altså både om de pålæg, der må være i forbindelse med manglende vedligeholdelse eller andet, og det kan også være spørgsmål om midlertidig nedsættelse af huslejen. Er man fra ministerens side positivt indstillet med hensyn til at ville se på, om vi kan finde andre løsningsmodeller, som vil sikre det samme?

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg vil gerne give tilsagn om, at vi under udvalgsarbejdet prøver at se på den problemstilling og på, hvordan man ellers kunne gribe det an. Men umiddelbart tror jeg, det er meget vanskeligt, fordi der her er en juridisk problemstilling, som man bliver nødt til at tage højde for.

Så jeg er ikke sikker på, at der lige sådan er en løsning at finde på det problem, men lad os prøve at få det undersøgt i forbindelse med udvalgsbehandlingen.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg vil godt have ministeren til at svare mig på: Er ministeren indstillet på at prøve at finde løsninger? Ét er at se på det, men er ministeren også indstillet på at prøve at finde løsninger, så vi reelt får stoppet det her?

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Når jeg svarer, som jeg gør, er det, fordi det er vigtigt for mig at understrege, at jeg ikke er sikker på, at der findes løsninger og da i hvert fald slet ikke nemme løsninger. Det er derfor, jeg synes det er vigtigt, at vi starter med at få beskrevet den her retskraft, sådan at der er en grundlæggende forståelse for de juridiske kompleksiteter i den her problemstilling.

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Jeg vil spørge ministeren – det er i forbindelse med hele spørgsmålet om, hvorvidt udlejere, der kun har et enkelt lejemål, skal omfattes af loven – og her har ministeren ret i, at det formentlig kun kan være meget, meget grumme udlejere, der i givet fald vil falde for den her lov: Er det ikke næsten en gratis omgang også at lade disse udlejere omfatte af loven?

Det handler også om signaler, det handler om at sige, at der ikke er nogen udlejere i det her land, der skal slippe godt fra ikke at leve op til de kendelser, der nu falder. Så jeg synes egentlig også, det handler om retsfølelse – og det skal jeg vel ikke belære en borgerlig om?

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg synes egentlig, retsfølelsen er sikret gennem de klagemuligheder, der er, nemlig at man først går til huslejenævnet, får en afgørelse i huslejenævnet, eventuelt fortsætter i boligretten, og så ser på mulighederne for at bede GI om at gå ind og udføre forbedringsarbejdet. Der er en række initiativer i dag.

Det, der er vigtigt, er at få taget fat i dem, der har en række lejemål og gang på gang ser stort på reglerne på området. Jeg synes, det er vigtigt, så at sige, at få skovlen under de private udlejere, som ser stort på regelsættet og misligholder deres udlejningsboliger. Det er dem, jeg synes

det er vigtigt at få fat på, for så er der mulighed for at frakende dem muligheden for overhovedet at udleje lejemål. Det er det, der er sigtet med det her lovforslag.

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Det ændrer jo ikke ved, at de lejere, der bor i et lejemål, hvor der kun er en enkelt udlejer, der kun har det samme lejemål, er stillet ringere. For mig handler det jo også om: Hvordan ser det ud set fra lejerens synspunkt? Det ligner jo en uretfærdighed, som egentlig er svær at forklare. Prøver man at sætte sig i lejerens sted, kan det godt virke som en urimelighed, at lige præcis den her udlejer skal slippe billigere, fordi han kun har det ene lejemål.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Når vi taler om at frakende en person retten til at udleje en ejendom, er det måske et spørgsmål om at frakende vedkommende retten til sit levebrød og sige, at med den adfærd, personen har praktiseret, optræder vedkommende ikke på en måde, så han eller hun kan fortsætte med at være udlejer. Det er den problemstilling, det gælder om at få taget fat på, fordi der jo ellers er muligheder for netop at klage og anke og gå retens vej for at få en udlejer til at leve op til sine forpligtelser.

Kl. 14.10

Men her taler vi altså om den gruppe, der gentagne gange ser stort på, at der er truffet en afgørelse, og som stadig væk ikke vil følge op på den, og her tror jeg, at det har en meget stærk især præventiv effekt, at man ved, at så kan man altså få frakendt retten til at udleje.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

**5) Første behandling af lovforslag nr. L 34:
Forslag til lov om ændring af lov om forebyg-
gende hjemmebesøg til ældre m.v. (Ændring af
lovens målgruppe).**

Af socialministeren (Eva Kjer Hansen).
(Fremsat 23/2 2005).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Hans Andersen (V):

Forslaget er en genfremsættelse af L 55 fra sidste samling, og der lægges op til større frihed i forhold til kommunernes forebyggende og sundhedsfremmende indsats.

I dag har kommunerne et tæt samarbejde med de ældre, der har behov for praktisk hjælp og personlig pleje, specielt er der jo i forbindelse med visitationen en tæt kontakt.

Venstre synes, at det er en god idé, at der med dette forslag lægges op til, at kommunerne fremover får frigjort nogle ressourcer til de svage ældre til en målrettet prioritering af de ældre, der har brug for særlig hjælp. Ressourcerne til denne yderligere indsats skaffes ved, at kommunerne i fremtiden ikke har pligt til at tilbyde to årlige forebyggende hjemmebesøg hos ældre over 75 år, nemlig hos de ældre over 75 år, der både modtager praktisk hjælp og personlig pleje.

Det her er ikke et forslag, der har noget at gøre med at spare kroner i ældreplejen, men det er et spørgsmål om at give kommunerne den frihed og give dem den tillid, der hedder, at de kan prioritere ressourcerne, så de gør mest gavn. På den baggrund kan Venstre godt støtte dette forslag.

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger tak til ordføreren. Så går vi videre, og det er hr. René Skau Björnsson som ordfører.

René Skau Björnsson (S):

I år er det 10 år siden, at Folketinget første gang vedtog loven om de forebyggende hjemmebesøg for ældre over 75 år. Det er ikke alle kommuner, der har været lige glade for loven, men de ældre har været meget glade for tilbuddet rundt omkring.

Vi er i tvivl om, hvorvidt de ændringer, der foreslås her, vil være til gavn for borgerne. For-

slaget er en del af kommuneaftalen fra sidste år, som gør, at det bliver billigere for kommunerne at tilbyde de forebyggende hjemmebesøg, fordi ikke alle skal have tilbuddet. Men det står lidt uklart for os, hvordan det økonomiske råderum, som det hedder, skal bruges, hvordan ministeren vil sikre sig, at det går til et løft for de ældre.

Jeg er også i tvivl om, om det nu er så fornuftigt at åbne op for, at kommunerne ikke skal tilbyde de forebyggende hjemmebesøg til ældre, der i forvejen modtager personlig og praktisk hjælp. De forebyggende besøg er jo meget bredt afklarende og giver et godt indblik i den ældres livssituation som helhed, et overblik, som visitationen til den praktiske hjælp ikke giver. Derfor kunne jeg frygte, at vi risikerer, at nogle ældre ikke får den forebyggende indsats, som kunne gøre en stor forskel.

Vi vil også under udvalgsarbejdet have nærmere belyst, hvilke krav der skal stilles til det personale, som skal indgå i den foreslåede ordning, herunder om ministeren har sikret sig, at personalet har den uddannelse og den tid, der skal til.

Der er også positive elementer i forslaget, herunder bedre information og flere penge til de svage ældre. Vi så dog gerne, at der også blev lagt op til, at der kommer til at stå noget om at revurdere loven efter et stykke tid, så vi eventuelt kan revidere den, hvis den ikke lever op til intentionerne.

Vi vil gå positive, men kritiske ind i udvalgsarbejdet.

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger tak til ordføreren. Så gå vi videre i ordførerrækken, og den næste er fru Pia Kristensen.

Pia Kristensen (DF):

Lovforslaget er en genfremsættelse af L 55, som vi nåede at førstebehandle inden folketingsvalget. Selv om forslaget har overvintret, har vi i Dansk Folkeparti ikke ændret holdning siden sidst. Vi kan stadig væk ikke støtte forslaget.

Lovforslaget lægger op til, at kommunerne kan undlade at tilbyde hjemmebesøg til ældre, der i forvejen får personlig og praktisk hjælp i hjemmet. Regeringen begrundet det med, at kommunerne får større mulighed for at differentiere målgruppen, så den forebyggende indsats målrettes til de ældre, hvor effekten er størst.

Jeg må altså sige, at Dansk Folkeparti er meget uenig med regeringen i denne dag. Vi mener, det er vigtigt, at alle borgere på lige fod skal